

Forsvarsministeren (L. Rasmussen): Jeg vil gerne til det ærede Medlem Hr. Parkov sige, at jeg ikke tvivler om, at for ham er Forsvarssagen ogsaa i Dag en Livssag, ligesom jeg i mine første Udtalelser sagde, at der findes Befalingsmænd i Hær og Flaade, for hvem denne Sag fremdeles er en Livssag, som de omfatter med stor Interesse; men hvad jeg fastholder, er, hvad alle, der deltagere i Møder ude i Landet, vil have set, nemlig dette, at Interessen for Forsvarssagen er saa at sige helt forsvundet; den eksisterer ikke mere, naar man kommer ud paa Landet til Møder.

Derefter har jeg en Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen. Det ærede Medlem sagde, at min Kritik fuldstændig ramte ogsaa den Flaade, jeg vil tilvejebringe. Nej, det ærede Medlem glemmer, at det, de Herrer vil, er en Kampflaade, det, vi vil, er en Løsning af Bevogningsopgaver, og dertil passer Flaaden netop udmærket, fordi man ogsaa fra den Side erklærer, at til Bevogningsopgaver kan Flaaden bruges, ikke til de Kampopgaver, man tidligere har opstillet.

Det ærede Medlem siger, at det er et illoyalt Referat, jeg har givet af, hvad den kommanderende General har sagt om den gældende Ordning. Men Generalen siger i de offentlige Udtalelser, at rigtigt sammenfat kan Hæren udrette en af Delene, begge Dele kan den ikke. Han fremhæver netop, at hvis man, saadan som Ordningen gør, deler Hæren lige mellem Jylland, Fyn og Sjælland, evner den intet noget af Stederne.

Saa ironiserede det ærede Medlem over, at jeg havde spaaet Venstres Undergang. Undergang er jo saadan et stærkt Ord at bruge, men det er rigtigt, at jeg har spaaet noget i saa Henseende, og det ærede Medlem maa indrømme, at til Dato er det slaaget til. Det ærede Medlem hørte en Gang til et stort og mægtigt Parti, det største i Danmark; det er i Dag reduceret, og hans Parti er lige ved at naa ned ved Siden af det konservative Folkeparti. Hvis jeg ikke har spaaet mere galt paa andre Omraader, føler jeg mig tryk; det er gaaet fuldstændigt, som jeg har forudsagt. Venstre og de Konservative tilsammen er i Mindretal baade i Folketing og i Landsting, men misbruger Privilegier i Landstinget til at ville bestemme, hvordan Ordningen skal være.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, at jeg talte haanligt om den Brug, man gjorde af de vanskelige Forhold i Udlandet. Jeg ved ikke, om der var noget haanligt i det. Jeg pegede bare paa, at saadan har det været alle Dage. Saa længe vi har disku-

teret Forsvarssagen, har Forholdene været saadanne, at de Konservative ikke mente, at det kunde gaa an at røre derved.

Det ærede Medlem talte derefter om den almindelige Værnepligt. Det er rigtigt, at Socialdemokraterne, jeg for mit Vedkommende med, har sagt, at naar vi skal have en Hær af en saadan Størrelse, at vi skal bruge en væsentlig Del af det vaabenføre Mandskab til Soldater, bør den bygges paa almindelig Værnepligt. Vi er imod en hvervet Hær, og det er givet, at en lønnet Hær med skiftende Personel af økonomiske Grunde ikke lader sig opretholde. Men jeg tror, det ærede Medlem maa give mig Ret i, at naar der paa Sessionerne møder en Styrke paa 36 000—38 000 Mand, og man af dem udtager 1 600, har det intet med almindelig Værnepligt at gøre. Det er denne kolossale Forskel, der gør, at vi her ikke misbruger Ordet „almindelig Værnepligt“ i Forbindelse med 1 600 Mand af et Antal paa over 30 000.

Saa har jeg lige til Slut et enkelt Svar til det ærede Medlem Hr. Axel Dam. Det ærede Medlem rettede et Spørgsmaal til den højtærede Udenrigsminister, men Udenrigsministeren er forhindret i at være til Stede — jeg haaber, han kommer senere. Det ærede Medlems Spørgsmaal gik ud paa, om Danmark vilde udstede en Erklæring om, at vi ikke vilde angribe andre Landes civile Befolkning med Giftgas. Jeg kan sige, at det Ønske allerede for længst er sket Fyldest, og ikke bare dette. Der er udstedt en Erklæring om, at der ikke maa anvendes Giftgas, det være sig mod civile eller militære, og ligeledes, at man gaar imod Anvendelse af Bombardementsmaskiner til Nedkastelse af Bomber. Altsaa, det Ønske, det ærede Medlem udtalte, er allerede sket Fyldest.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen har Oret for en kort Bemærkning.

I. A. Hansen: Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt begynde at diskutere Kampopgaver og Forsvarsopgaver og Bevogningsopgaver med den højtærede Forsvarsminister, jeg frygter for, at hvis vi begyndte paa dette, vilde jeg drive de sidste 20 Medlemmer bort fra Salen. Det er Problemer, vi har drøftet saa ofte her fra denne Plads, og det er overflødigt at gentage disse Diskussioner.

Heller ikke skal jeg opholde mig ved, hvad den kommanderende General har sagt. Jeg har dokumenteret ved at oplæse hans